

IV. OBRONA

IV.1. Zasady prowadzenia obrony

IV.1a. Cele częściowe obrony

- a) zatrzymanie postępu przeciwnika (zatrzymanie natarcia),
- b) uzyskanie czasu,
- c) osłabienie przeciwnika (zmniejszenie potencjału bojowego),
- d) kanalizacja ruchu i obniżenia możliwości manewru przeciwnika.

IV.1b. Zasady skutecznej obrony

- a) optymalne wykorzystanie i przygotowaniu terenu do prowadzenia obrony (OAKOC),
- b) optymalne przygotowanie pododdziału do prowadzenia obrony,
- c) prowadzenie ubezpieczenia (pasywne i aktywne),
- d) dążenie do dezorganizacji działania przeciwnika (rozbitcie działania),
- e) elastyczność działania i wykorzystanie manewru,
- f) koordynacja ognia, przeszkód i manewru,
- g) stworzenie i wykorzystanie lokalnej przewagi taktycznej przez wzajemne wsparcie i koncentrację potencjału w odpowiednim miejscu i czasie,
- h) działanie na całej głębokości obrony (obrona urzutowana w głąb).

IV.1c. Metody podstawowe (uwarunkowania)

UWARUNKOWANIE	OBRONA POZYCYJNA	OBRONA SEKTOROWA
Kierunki podejścia	Ściśle określone kierunki podejścia	Kierunki trudne do określenia
Teren	Dominujące przedmioty terenowe	Brak dominujących przedmiotów
Obszar działania	Mały (wąski front)	Duży (szeroki front)
Współdziałanie ogniowe	Dostępne współdziałanie ogniowe	Utrudnione współdziałanie ogniowe
Możliwości C2	Dobre	Utrudnione

IV.2. Planowanie obrony

IV.2a. Etapy planowania

- a) rozpoczęcie planowania,
- b) analiza zadania i ocena sytuacji taktycznej,
- c) rozpoznanie dowódcy,
- d) finalizacja planu,
- e) postawienie rozkazu bojowego,
- f) nadzór przygotowania pododdziału do działania.

IV.2b. Analiza zadania i ocena sytuacji taktycznej

- a) analiza zadania (METT-TC);
- b) określenie położenie pozycji obronnej pododdziału;
- c) wyznaczenie rejonu rażenia:
 - przypuszczalne drogi podejścia przeciwnika,
 - przypuszczalny schemat manewru oraz model działania przeciwnika (EMLOCOA);
- d) określenie systemu ognia pododdziału:

- pozycje poszczególnych środków ogniowych (główne, uzupełniające i zapasowe),
 - sektory i kierunki O-O (główne i zapasowe),
 - dozory i granice otwarcia ognia;
- e) określenie możliwości wykorzystania środków wsparcia ogniowego i współdziałania ogniowego z sąsiadami:
- określenie położenia celów dla ognia wsparcia,
 - określenie i potwierdzenie widoczności celów przez obserwatorów,
 - określenie dokładnego położenia celów (MGRS-UTM) i oznaczenie celów,
 - określenie rubieży (FPF) oraz punktów koncentracji ognia wsparcia,
 - sprawdzenie łączności ze środkami wsparcia ogniowego;
- f) określenie rozmieszczenie zapór (przeszkód):
- zapory ochronne (antydzostępowe),
 - zapory taktyczne,
 - zapory uzupełniające;
- g) określenie możliwości wykonania manewru w obronie:
- zmiana ugrupowania na pozycji (zmiana stanowisk na zapasowe lub uzupełniające),
 - manewr odwodem.

Matryca EMLOCOA (*enemy's most likely course of action*):

- a) *W jaki sposób może wykorzystać teren do wykonania manewru?*
- b) *W jaki sposób przeciwnik może użyć swoich elementów rozpoznawczych?*
- c) *W jaki sposób przeciwnik może przeniknąć w pobliże pozycji pododdziału?*
- d) *W jaki sposób może użyć posiadanych środków ogniowych?*
- e) *W jaki sposób i gdzie przeciwnik może pokonać zapory?*
- f) *W jakim tempie przeciwnik może wykonać swój manewr (szybko – wolno)?*
- g) *W jaki sposób przeciwnik może zareagować na nasze przeciwdziałanie?*

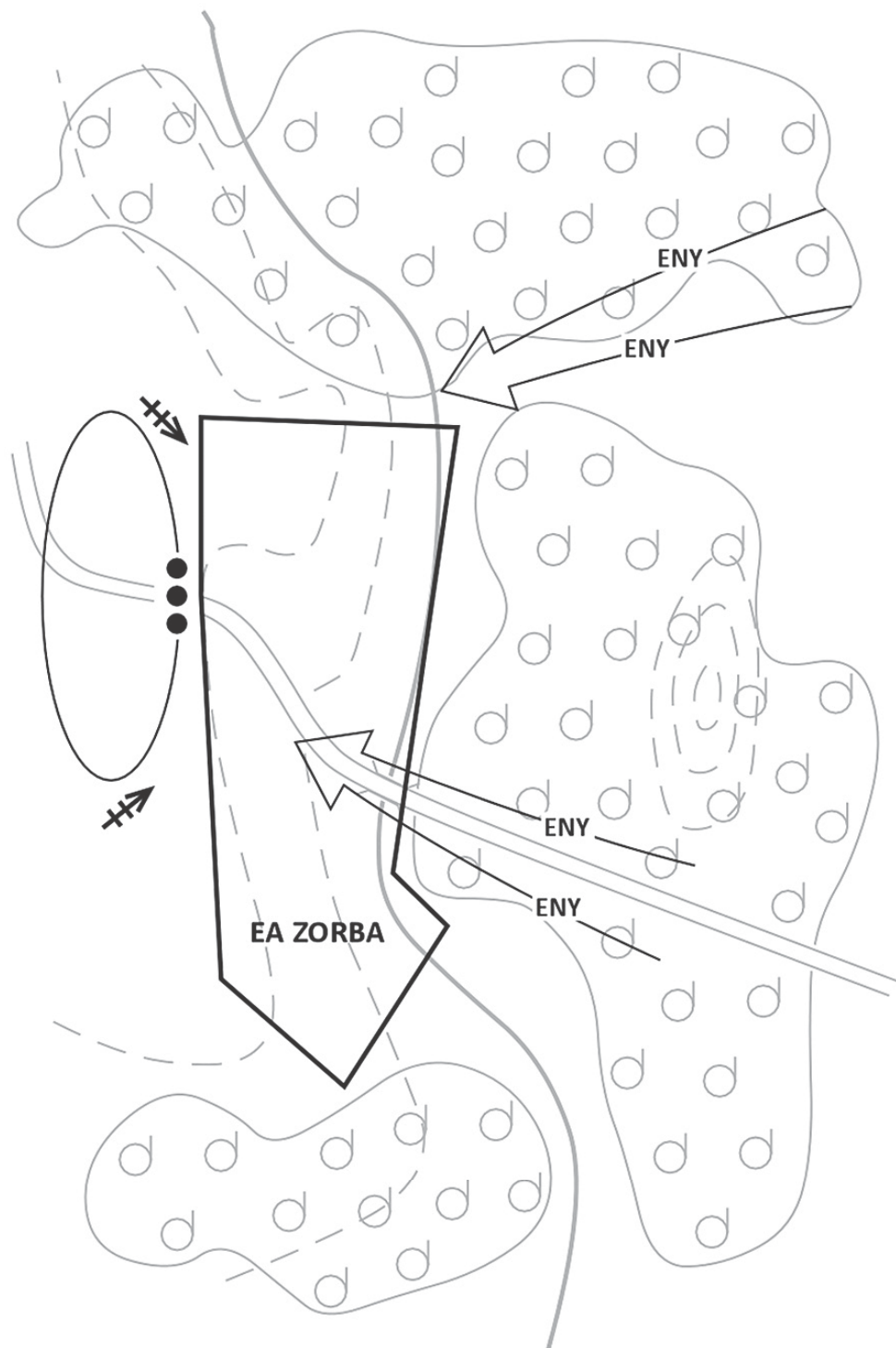
IV.2c. Rozpoznanie dowódcy

Rozpoznanie dowódcy (procedura):

- a) postój ubezpieczony pododdziału w rejonie ześrodkowania,
- b) 5-punktowy plan działania GOTWA,
- c) marsz w rejon pozycji,
- d) rozwinięcie ubezpieczenia w rejonie pozycji,
- e) rozpoznanie w rejonie pozycji obronnej (patrz niżej),
- f) pozostawienie na pozycji zespołu obserwacyjnego,
- g) 5-punktowy plan działania GOTWA,
- h) powrót do pododdziału.

Rozpoznanie dowódcy (czynności):

- a) identyfikacja potencjalnych dróg podejścia przeciwnika oraz przedmiotów terenowych umożliwiających maksymalizację efektu rażenia środków ogniowych,
- b) określenie pozycji ubezpieczeń,
- c) weryfikacja położenia strefy rażenia (EA),
- d) określenie pól martwych i podział strefy rażenia na części (kwadranty),
- e) wyznaczenie dozorów oraz określenie na tej podstawie rozmieszczenia pozycji i pasów ognia,
- f) wyznaczenie pozycji (głównych, zapasowych i uzupełniających),
- g) wyznaczenie pozycji i sektorów poszczególnych środków ogniowych,
- h) potwierdzenie lub modyfikacja rozmieszczenia zapór,
- i) wyznaczenie położenia stanowiska dowodzenia (głównego i zapasowego),
- j) wyznaczenie punktu zbornego rannych (CCP), punktu amunicyjnego itp.,
- k) opracowanie schematu łączności na pozycji,
- l) określenie położenia sąsiadów i możliwości współdziałania ogniowego, potwierdzenie łączności,
- m) potwierdzenie metody zajęcia pozycji przez pododdział i położenia punktu rozejścia.

Rysunek 3. Elementy rozpoznania dowódcy w przygotowaniu obrony. Określenie kierunków podejścia przeciwnika, pozycji plutonu, strefy rażenia (EA ZORBA) oraz rozmieszczenia broni maszynowej.